Μηναίον - ΤΗι ΙΒ΄ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Άγίου Σπυρίδωνος τοῦ Θαυματουργοῦ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Β΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον αἰνέσω Κύριον ἐν τῆ ζωῆ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα. **Στίχ. β'.** Μακάριος οὖ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υίὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ό Μονογενής Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εἶς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίω Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'. Απολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

'**Ήχος α΄.** Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρῷ σὺ ἐν τάφω προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἁγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ή, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαοισμοί. Ἡχος β'.

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανών τοῦ Άγίου.

'**Ωδὴ γ'. Ἡχος β'.** Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθεία καταλαμπούνας, καὶ θεία ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε Ἱερώτατε.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεσι Πάτερ Ὅσιε.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Άνῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας, εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας, πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότου σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελεία, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω, οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὰ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

Κανών τοῦ Άγίου.

Τοῦ Μηναίου - - -

. **Ώδη ζ΄. Ἡχος β΄.** Έν ἀβύσσφ πταισμάτων.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ό χουσὸς ὡς πηλὸς σοι λελόγισται, τῆ ὑπὲο χουσὸν ἀπαθείᾳ ἀστοάπτοντι, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχούσοις τοῦ Πνεύματος.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότη σου, πλῆθος ἔσχες Ὅσιε, καθυπακοῦόν σοι, Άγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς Ἱερώτατε.

Δόξα.

Ό περίδοξος πάνσοφε βίος σου, κόσμφ σε περίδοξον, Πάτερ εἰργάσατο διὸ τὴν

θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα ἡ μήτρα σου, γέγονεν ἀπείρανδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Δεῦτε ποοσκυνήσωμεν καὶ ποοσπέσωμεν Χοιστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ύμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ήχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν διὸ νεκρῷ σὺ ἐν τάφω προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἁγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου - - -

Κοντάκιον.

Ήχος γ΄. Αὐτόμελον.

Ή Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν Σπηλαίω ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀποὀῥήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ Ἁγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Άθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ό Ἀπόστολος

Τοῦ Άγίου.

Προκείμενον. Ήχος βαρύς. Ψαλμός 149.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξη.

Στίχ. Άσατε τῷ Κυρίῳ ἆσμα καινόν.

Εφ 5:8-19

Άδελφοί, ώς τέκνα φωτός περιπατεῖτε· ό γὰο καοπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάση άγαθωσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ άληθεία. δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰο κουφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχοόν ἐστι καὶ λέγειν τὰ δὲ πάντα έλεγχόμενα ύπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰο τὸ φανερούμενον φῶς ἐστι. Διὸ λέγει Έγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκοῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χοιστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ώς ἄσοφοι, ἀλλ' ώς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνω, ἐν ὧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληφοῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῆ καρδία ὑμῶν τῷ Κυρίω.

Άλληλούϊα. Ήχος α΄. Ψαλμὸς 131.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. α'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ότι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών. Αλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Άγίου.

Ιωα ι' 9-16

Εἶπεν ὁ Κύριος Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα: δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθη σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εύρήσει. Ο κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψη καὶ θύση καὶ ἀπολέση· ἐγὼ ἦλθον ίνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλός την ψυχην αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων ό μισθωτός καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὖ οὐκ ἔστιν τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἁοπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτός ἐστιν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ύπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ κάγὼ γινώσκω τὸν πατέρα καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ύπες των προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κάκεῖνα δεῖ με άγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν, καὶ γενήσονται μία ποίμνη, εἶς ποιμήν.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Αλληλούϊα.

Ύμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἡχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὓρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Άσωμάτων, ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ήμῶν (τοῦ Άγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ίωακεὶμ καὶ Άννης, καὶ τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος, οὖ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Άγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις ὶχθύος.

Εἶναι ή νηστεία πρὸ τῶν Χριστουγέννων.